ஞானபாநு.

VOL - I. தொகுதி - ௧. | AUGUST 1913. பிரமாதீச ௵ ஆவணி ௴ | NO - 5. பகுதி - ௫.

தமிழ்ப் பாஷையின் தற்காலநிலைமை.

புண்ணிய பூமியெனப் பூவுலகெங்கும் பிரக்கியாதிபெற்ற நமது பாரத வர்ஷத்தில் ஆதிகாலம்முதல் ஆரியபாஷையென்றும் திராவிட பாஷையென்றும் கூறப்பட்ட இருபாஷைகள்வழங்கிவருகின்றன. இவை முறையே ஸம்ஸ்கிருதம் எனவும் தமிழ் எனவும் அல்லது வடமொழியெனவும் தென்மொழியெனவும் படும். வடமொழியோ, வெகுகாலமாகச் சம்பாஷணை பாஷையல்லாவிடினும், வேதகர்ப்பமாக விளங்குதலால் சமயபாஷையாக நிலைத்துள்ளது. இந்தப் பாஷையின் விஷயத்தில் பாரதஜன சமூகமானது பகிர்முகநோக்கத்ததாய் எவ்வளவு பராமுகமாய் விடினும், இப்பாஷை க்ஷீணரகிதமானது; ஏனென்றால் இப்பாஷை வேதவிளக்கமாம். தவிர, மேல்நாட்டு விற்பன்னர்களில் மிக்கோரும்இப்பாஷையின் பயிற்சியிலும் அநுபவத்திலும் வெகுஊக்கம் காட்டிவருகின்றனர். இன்னும் இப்பாஷை உலகிலுள்ள எல்லாப் பாஷைகளுக்கும் தாய்ப்பாஷை யெனக் கூறுவோரும் உளர். இங்ஙனம் பற்பலவிதங்களாகச் சிறந்ததேயாயினும், இது சாஸ்திர சம்பந்தமான ஸாஹித்ய பாஷையாய் நின்று விட்டதேயன்றி, சர்வஜன சம்பாஷணை பாஷையாக ஏற்படவில்லை. தேசசரித்திரக்காரர்கள் ஸம்ஸ்கிருதபாஷையானது ஒருகாலத்தில்சம்பாஷணைபாஷையாக இருந்தது என்று கூறுகின்றனர். இது உண்மையே. ஆரியாவர்த்தத்தில் அந்நியதேயத்தவர்களுடைய படையெடுப்பு ஆரம்பித்தது முதல் ஆரியபாஷைக்குப் பிடித்தது அநர்த்தம். சுமார் 1200 வருஷங்கட்கு முன்னதாகவே மகம்மதியர்கள் ராஜரீகநோக்கத்துடன் நமதுதேயத்தில் பிரவேசித்து வடஇந்தியாவில் ராஜாங்கத்தை ஸ்தாபித்து விட்டார்கள். இவர்கட்கு முன்னமேயேகிரேக்கர், பாரசீகர் முதலியஜாதியார் தோன்றி அவர்களுடைய சக்தியையும் சிறிது ஊன்றிவிட்டுச் சென்றனர். இங்ஙனம் அந்நியர்

களுடைய செல்வாக்கு அதிகரிக்க அதிகரிக்க, ஆரியர்களும் அந்நியர்களும் ஒத்துச்சமாதானமாகவாழும் பொருட்டு அந்நியமும் ஆரியமும் கலந்த அநேகபாஷைகள் தோன்றின. இவைகளே இப்பொழுது வடதேயத்தில் வழங்குவன. ஸம்ஸ்கிருத பாஷையானது வரவரப் பேசும் பாஷையென்னும்பெயர் நீங்கி, பண்டிதர்களுடைய மனோல்லாச, ஆத்மாநந்தபாஷையாக நிலைத்தது. ஆத்மஞானநுபவத்தில் ஆர்வமும் ஆத்திரமும் உள்ள அநேக அமெரிக்கர்களும் ஐரோப்பியர்களும் ஸம்ஸ்கிருதபாஷையைப்படித்தலில் சிரத்தை வைத்துள்ளார்கள். ஆகவே, ஸம்ஸ்கிருதபாஷையினுடைய தற்கால நிலைமை முன்போல் முன்னேற்றத்தில் இல்லையே என்று நாம் பரிதபிக்கத்தக்கதாயினும், வெகுகாலத்திற்கு முன்னமேயே அது பேசும்பாஷையாகாது நின்றுவிட்டபடியால் நாம் அதிகமாய்த்துயரப்படுவதற்கில்லை.

ஆனால் அதன் உடன் பிறந்த தென் மொழியோ நமதுகண்கட்கு முன்பாகவேமிக அபாயகரமான ஸ்திதியில் இருக்கின்றது. தென்மொழி திராவிடபாஷை எனப்படும். சிலர் தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு இந்த நான்கு பாஷைகளையும் சரிசமானமாக மதிப்பிட்டுத் திராவிடபாஷைகள் எனக் கூறுவர். ஆனால் தமிழ்ப்பாஷையே மற்ற மூன்று பாஷைகட்கும் மூலபாஷையென்றும் ஆகையால் அதுவே முக்கியபாஷையென்றும் நமது அபிப்பிராயம். ஆதியில் ஸம்ஸ்கிருத பாஷை ஒன்றே வட இந்தியாவில் தனித்திருந்தது போல, இத்தென்னிந்தியாவிலும் தமிழ்ப் பாஷை ஒன்றே தனித்திருந்தது என்பதற்கு ஐயம் சிறிதும் இல்லை. தமிழ்ப்பாஷை கலப்பற்ற தனிப்பாஷையாம். தமி என்றால் தனிமை, ஒப்பின்மை யெனப்பொருள் படும். ஆதலால் தமிழ் என்னும் சொல்லில் தமி பகுதி ழ் எழுத்துப்பேறு எனக்கொண்டு தமிழ் என்றபதத்திற்கு தனிமையான மொழி எனப் பொருள் கொள்வோர் புலவர். ஆரியாவர்த்தத்தில் அந்நியர்கள் பிரவேசிக்க, அதனால் ஆரியமும் அந்நியமும்கலந்த அநேகபாஷைகள் உற்பத்தியாயினதைப் போல, ஆரியர்களும் திராவிடதேசத்தில் பிரவேசிக்க, அதனால் ஆரியமும் திராவிடமும் கலந்து மலையாளம், கன்னடம், தெலுங்கு என்று சொல்லப்பட்ட மற்றப் பாஷைகள் உண்டாயின. தமிழ்தனிப்பாஷையென்பதற்கு ஸம்ஸ்கிருதம், தமிழ் என்ற இருபாஷைகளினும் சமரஸ வித்துவான்

களாயிருந்த திருவாவடுதுறை மடம் சிவஞானயோகீஸ்வரரைப் போன்ற பாஷாவிற்பன்னர்கள் பிரமாணம் காட்டியுள்ளார்கள்.

இன்னும் தமிழ் என்றபதத்திற்கு இனிமை யென்று பொருள். எல்லாப்பாஷைகளினும்இனியபாஷை தமிழ் என்பதாம். நமக்கு இப்பாஷாபாண்டித்தியம் அதிகம்இல்லாவிடினும், நமது சிற்றறிவுக்குரிய அநுபவத்தால் தமிழ்ப்பாஷை இனியபாஷை என்பதிற் சந்தேகம் இல்லையென்று கூறத் துணிகின்றோம். நாம் சில சமயங்களில் இவ்வினிய பாஷையின் இன்பப் பெருக்கை ஏகாந்தமாக அநுபவிக்கும்படி நேரிட, அச்சமயங்களில் இதுபோன்று உன்னதம் வாய்ந்ததும் உயர்வையடைந்ததுமான பாஷைஉலகில் வேறு இல்லை யென்றும், இது தென் மொழியல்ல, தேன் மொழியேயென்றும், தேன்மொழி யென்னும் பதத்திலுள்ள தே என்ற நெடில் குறுகி, தென்மொழி யென்று வழக்கச் சொல்லாய் விட்டதென்றும் நாம் நினைத்ததுண்டு. ஆனல் இப்பாஷைகளின் அருமை பெருமைகளை ஆராய்ந்து அளவிட்டு அறிந்துள்ள பாஷா ஞான சம்பன்ன பண்டிதசிரேஷ்டர்கள் எடுத்து உரைக்கட்டும். நாம் அவ்வருமை பெருமைகளை யெல்லாம் பற்றிச் சொல்லும் வேலையை அவர்களுடைய கடமையாக விட்டு விட்டு, இப்பாஷையின் தற்காலஸ்திதியைப் பற்றி மாத்திரம் கவனிப்போம்.

ஆங்கிலக் கல்வியும் அந்நியநாகரீகமும் நமது தேசத்தில் அபிவிருத்தியாகவே, நம்தேசத்தினர்க்கு தேசபாஷா ஞானமும் தேசாபிமானமும் குன்றி விட்டன. வயிறு வீங்கத் தின்றுகொழுத்து வாட்டமின்றி யிருப்பதே வாழ்நாட்களின் பயனாகக்கருதி, நம்சகோதரரிற்பலரும் வாளா ஜீவிதகாலத்தைக் கழிக்கின்றனர்.

அமிழ்தினும் இனியதமிழ் மொழி மக்காள்! நீங்கள் பி.ஏ., எம். ஏ. பரீட்சைகளிற் றேறி, பெரியபட்டதாரிகளாகிப்பிரக்கியாதி பெற்றாலும், எந்தமாதா உங்களைப் பத்துமாதமும்சுமந்து படாதபாடெல்லாம் பட்டுப் பெற்றாளோ, எந்த மாதாஉங்களுக்கு வேண்டியவற்றை ஈந்தும் தன்மடிதனிலேவைத்துக் கொண்டுஇப்பொழுதும் வளர்த்தும் வருகிறாளோ அந்தமாதாவின் பாஷையாகிய மாதுர்ப்பாஷையை நீங்கள் மறந்து விடும் பட்சத்தில், உங்களுடைய ஜீவிதகாலம் வியர்த்தமன்றோ? சாண்வயிற்றிற்குணவு தேடுவதும் அல்லதுசகடக்கால் போன்றஇச்சரீரத்தைச்சாஸ்வத

மாக நினைத்து அலங்கரித்துக் கொள்வதும், அல்லது பண்டிதர்களால் வெறுக்கப்பட்ட பாமரமானபட்டப் பெயர்களை முன்னும் பின்னும் மூட்டிக் கொள்ளுதலும் இவைகள் தானோஉங்களுடைய மானிட ஜன்மநோக்கம்? சற்றுக் கண்விழித்துப்பாருங்கள். பாஷையே ஒருஜனசமுகத்திற்கு உயிர்நிலை. பாஷையானது எவ்வளவுக் கெவ்வளவுமேன்மேலும் ஐஸ்வரியம் அடைகின்றதோ. அவ்வளவுக்கவ்வளவு ஜனசமுகமும் கிளர்ச்சியடைந்து பிரகாசிக்கும். பாஷையில்லாவிடில் பண்டிதரில்லை. பண்டிதர் இல்லாவிடில் தேசம் நாசமெய்தும். இதில் சந்தேகமேயில்லை. நாங்கள் பாரத புத்திரர்கள், பண்டையக்காலம் முதல் பாரம்பரிய பெருமையுடையவர்கள் என்று நீங்கள் தற்புகழ்ச்சிசெய்து கொள்ளும்படியான பாக்கியத்தை நீங்கள் அடைந்திருப்பதின் காரணம் உங்கள்முன்னோர்கள்பல்லாயிரவருஷங்களாகப்பாடுபட்டுப் பாஷையைவிருத்திசெய்து பரிபூர்ணமாக்கி வைத்திருப்பதன்றோ? நமதுசர்வகலாசாலைச்சங்கத்தினரும் தேசபாஷைகளை இண்டர்மீடியேட்வகுப்பு, பி-ஏ. வகுப்பு மாணவர்கட்குக் கட்டாயப்பாடங்களாக்குவதில்லையென்று தீர்மானம் செய்து விட்டனர். இத்தீர்மானத்தை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று, சிற்சில ஊர்களில் சிற்சில ஜனங்கள்கூட்டங்கள் கூடி அரசாங்கத்தாருக்குத் தங்கள் அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று அழகானபிரசங்கங்கள் செய்து ஆரவாரித்துக் கடைசியிற்கைதட்டிக்கலைந்து விட்டனர். ஒரு ஊரில் ஒரேநாள், ஒரு கூட்டம், ஒரு அடுக்குப்பிரசங்கங்கள் இவ்வளவுதான், பாஷையினிடத்துள்ள அபிமானம் அடங்கி விட்டது. இவ்வபிமானம் உங்களுடைய ஹிருதயத்தில்ஸ்திரமாய்வேரூனறியுள்ளதா? அல்லது தற்கால ஆத்திரத்தினால் தூண்டப்பட்டதா? என்று எங்ஙனம் அரசாங்கத்தாருக்குத் தெரியும்?ஸ்திரநிலைபெற்றுள்ள அபிமானத்திற்கே மதிப்புண்டு. உங்கள் ஹிருதயங்களில் அசைக்கமுடியாத அபிமானம் வேரூன்றியுள்ளது என்று அறிந்தாலே அரசாங்கத்தார் கவனிப்பர். ஒருசிறு கூட்டத்தினிடையில் சிலவார்த்தைகளில் உங்களுடையபாஷாபிமானத்தைக் கொட்டிவிட்டீர்களா? ஒருதுண்டுக்காகிதத்தில் ஐந்து, அல்லது ஆறுவரிகளில் கிறுக்கித்தள்ளி விடும்படியாகஇவ்வளவுதானோஉங்களுடையபாஷாபிமானம்? சற்றும் அமைதியாயிராமல் அடிக்கடிஉங்களுடைய எண்ணங்களை அரசாங்கத்தாருக்குத் தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தாலன்றி காரியம்பயன் பெறுமோ?

L61303

அந்தோ! பரிதாபம்! தமிழ்ப்பாஷையைத்தாணியில் நிலை நிறுத்தி முன்னேற்றத்திற்கொண்டு வந்த முதற்சங்கம், இடைச்சங்கம், கடைச்சங்கம் போன்ற முத்தமிழ்ச்சங்கங்கள் இக்காலத்தில் இல்லையே! ஓர்வேளை அங்ஙனமே சங்கங்கள் இருப்பினும், அக்காலத்துப்பாண்டியர்களைப்போல இக்காலத்தில் ஆதரிப்பாரில்லையே! சர்வகலாசாலைச் சங்கத்தினர் தமிழ்க்கலையைத்தளரவிட்டதினால், அச்சங்கத்திற்குச் சர்வ கலாசாலைச்சங்கம் என்ற பேர்தகுமா? என்று நாம்யோசிக்கின்றோம். சர்வ கலைகளையும்சமரசமாகப்பாவித்தாலொழிய அது சர்வ கலாசாலைச்சங்கம்ஆகாது. நமது சென்னைகவர்ன்மெண்டார் இவ்விஷயத்தில் தீர்க்கமாய் ஆழ்ந்து ஆலோசித்து நமது குறைகளை நிவிர்த்திசெய்து தேசபாஷைகளை ஆதரிப்பார்களென்று நம்புகிறோம்.

சர்வகலாசாலைப்பரீட்சைகளில் முதன்மையாகத் தேறிப்பரிசுகள் பெற்றிருக்கும்பாக்கியவான்களிற் பலரும் தமது சொந்தப் பாஷையில் ஒருகடிதம் எழுதுவதற்குக் கூடத் திறனில்லாது போயது என்னே? எனக்குத்தமிழ் எழுதவரவில்லையே! யான் என்ன செய்யட்டும், என்று நமக்குவந்துள்ளகடிதங்களும் இரண்டொன்று நம்கைவசத்துள்ளன, பி-ஏ, எம்-ஏ, பட்டங்களைவகித்த பிரபல வித்துவான்களிடமிருந்து. சமீபத்தில் பாலக்காட்டில்நடந்த ஒருசபையில் ஓர் பாஷாபிமானசிரேஷ்டர்! ஸ்திரீகட்கும் தேசபாஷை அவசியம் இல்லை; ஆங்கிலமே அவசியம் என்றுகூறினராம். அவர்போன்ற புண்ணியவான்கள அதிகரித்து விட்டதினாலேயே நமது தேசம் நாசமெய்தியது. ஆங்கிலங்கற்ற சில அன்பர்கள்!—தமிழ்ப்பாஷையில் ஒருபுஸ்தகத்தையோ, ஒருபத்திரிகையையோ பார்த்தமாத்திரத்தில் இது தமிழா?என்று கூறுவதையும்நாம்காதாரக்கேட்டு மிருக்கிறோம். ஏனோ இவர்களுக்கு இப்பாஷையினிடத்துஇவ்வளவு வெறுப்பு! சிலர், 'தமிழ்ப்புஸ்தகங்களை, தமிழ்ப்பத்திரிகைகளை எமது வீட்டு ஸ்திரீகள் படிப்பார்கள்' என்று தமிழ்ப்பாஷை ஸ்திரீகளுக்கேற்றதே யென்றும் ஸ்திரீகள் புருஷர்களினும் எதிலோ—அறிவிலோ அல்லது அன்பிலோ—தாழ்ந்தவர்களென்றும் பொருள்படும்படி சொல்வதுமுண்டு. ஆனால் இவர்களின் உரையைநாம் இன்னுரையாகவே கொள்வோம். ஏனென்றால்நமது தேசம் இத்தகைய புண்ணிய! புருஷர்களால் மேன்மையடையுமென்று நாம்சிறிதேனும் நம்பவில்லை. ஸ்திரீகளேநமதுதேசோத்

RM211,N13GB

தாரணத்திற்குக் காரணமானவர்கள் என்று நாம்தீர்மானித்து விட்டோம். ஆகையால் இப்பொழுது நமதுஸ்திரீகள்தமிழ்க்கல்வி வாணிகளாகச்சாட்சாத்கரிக்கும் பொருட்டு நாம் எல்லாம் வல்ல எமது இறைவியையாண்டும் இறைஞ்சுகின்றோம்.

நிற்க, நற்கீரனுர், ஒளவை, திருவள்ளுவர், புகழேந்தி, கம்பர், காளமேகம் முதலியவரப்பிரசாதகவிகள் ஆதிகாலத்தில் இருந்தனர் போலவே இக்காலத்திலும் பண்டிதர், பண்டிதைகள் இவர்களுக்குக்குறைவேயில்லை. "தெட்டுதற்கோ அறிவில்லாத்துரைகளுண்டு தேசமெங்கும் புலவரெனத்திரியலாமே" என்றவாறு காசுக்கொருகவியாகக் காசினியெல்லாம் கவிவாணர்கள் கவிந்து விட்டனர். நாமும் பாஷாவிற்பன்னர் அல்லேம்; ஆனுல் பாஷாபிமானத்தால் தூண்டப்பட்டே இவ்வியாசம் எழுதியுள்ளோம். சமர்த்தர்கட்கிடங்கொடுக்கும் சங்கப்பலகையும் அச்சங்கத்தை ஆதரிப்போரும், வாய்தவறிவந்த சொல்லையும் வழுவன்றென்று ரூபித்த ஜகன்மாதாவின் அருள்பெற்றகம்பரையும் "இம்மென்னுமுன்னே எழுநூறும் எண்ணூறும்" என்று அருள்வயப்பட்டுப்பாடியகாளமேகத்தையும் நம் தமிழ்நாடுதிரும்பவும் என்று பார்க்குமோ?

சிவம்.

அகமும் வாழ்வும்.

ஸ்ரீ. வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளையவர்கள் எழுதியது.

அகத்தை பொத்தே வாழ்வு அமைகின்றது. அகம் இடைவிடாது புறமாகிக்கொண் டிருக்கின்றது. எதுவும் வெளிப்படாமல் இருப்பதில்லை. எது மறைபட்டிருக்கிறதோ அது சிறிது காலத்திற்கு மட்டுமே மறைபட் டிருக்கிறது. அது முதிர்ந்து கடைசியாக வெளிப்பட்டே விடுகிறது. வித்து, மரம், மலர், கனி இவை ஒன்றன்பின் ஒன்ருகவும், ஒன்றி லிருந்து ஒன்ருகவும், எந்த முறையில் வெளிப்பட்டு நிகழ்கின்றனவோ அந்த முறையிலேயேபிரபஞ்சமும் நிகழ்கின்றது. மனிதனது அகத்தின் நிலைமையிலிருந்து அவனது வாழ்வின் நிலைமைகள் வருகின்றன. அவனது நினைப்புக்கள் அவனுடைய செயல்களாக மலர்கின்றன. அவனது

செயல்கள் அவனுடைய ஒழுக்கமும் விதியுமாகிய கனிகளைக் கொடுக்கின்றன.

மரம் எப்பொழுதும் பூமியின் அகத்தி லிருந்தே வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருத்தல் போல வாழ்வும் எப்பொழுதும் மனிதனது அகத்தி லிருந்தே வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. நிலத்துள் புதை பட்டுள்ள வித்துக்கள் நாளடைவில் இலைகளாகவும். கிளைகளாகவும், கனிகளாகவும் வெளிப்படுதல் போல அகத்துள் புதைபட்டுள்ள நினைப்புக்கள் நாளடைவில் சொற்களாகவும், செயல்களாகவும், செய்து முடிக்கப்பட்ட காரியங்களாகவும் வெளிப்படுகின்றன.

மறைபட்டுள்ள ஊற்றுக் கண்களி லிருந்துஎப்படி ஊற்று நீர் வெளிப்படுகின்றதோ அப்படியே மனிதனது வாழ்வும் மறைபட்டுள்ள அவனது ஆகமூலங்களிருந்து வெளிப்படுகின்றது. நிகழ் காலத்தில் அவன் எந்நிலைமைகளில் இருக்கிறனே அவையும் நிகழ் காலத்தில் அவன் எவற்றைச் செய்கிறனே அவையும் அவன் அகத்தி லிருந்தே வந்திருக்கின்றன. எதிர் காலத்தில் அவன் எந் நிலைமைகளில் இருப்பானே அவையும், எதிர்காலத்தில் அவன் எவற்றைச் செய்வானே அவையும், அவனது அகத்தில் நின்றே உற்பத்தியாகும். ஆன்றோரும்

"அறவி னைக்கு மரும்பொரு ளின்பொடு
பெறுவ தற்கும் பெருங்கல்வி கற்றுயர்
விறலி னுக்குநல் வீரந் தனக்குமொண்
டுறவி னுக்குந் துணைமன மென்பவே."

என்று கூறி யுள்ளார்.

துக்கமும் சுகமும், துன்பமும் இன்பமும், அச்சமும் துணிவும், வெறுப்பும் விருப்பும், மடைமையும் அறிவும் அகத்திலின்றி வேறு எங்கும் இல்லை. அவை யாவும் மனோ நிலைமைகளே யன்றி வேறல்ல. ஆன்றோரும்

"ஓடும் பொன்னு முறவும் பகையுமோர்
கேடுஞ் செல்வமுங் கீர்த்தியு நிந்தையும்
வீடுங் கானமும் வேறற நோக்குதல்
கூடுந் தன்மை கொளுமன நன்மனம்."

என்று கூறியுள்ளர்.

மனிதன் தனது அகத்தின் புரவலன்; தனது மனத்தின்காவலன்; தனது வாழ்க்கையாகிய கோட்டையின் தனிக் காவற்காரன். அவன் அந்த முறைமையில் எச்சரிக்கையாக, அல்லது எச்சரிக்கைக் குறைவாக இருக்கக் கூடும். அவன் தனது அகத்தை மேலும் மேலும் எச்சரிக்கையாக வைத்துக் கொண் டிருக்கக் கூடும். அவன் தனது மனத்தை அதிகப் பிரயாசத்தோடு பாதுகாத்துச் சுத்தப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடும்; அவன் நியாயமற்ற நினைப்புக்களை நினையாது தன்னைக்காத்துக்கொள்ளக்கூடும். இது அறிவுக்கும் இன்பத்திற்கும் மார்க்கம். இதற்கு மாறாக, அவன் தனது வாழ்வைச் சரியாக ஒழுங்கு படுத்தும் மேலான வேலையைச் செய்யாது எச்சரிக்கைக் குறைவாகவும் ஒழுங்கீனமாகவும் வாழக்கூடும். இது மயக்கத்திற்கும் துன்பத்திற்கும் மார்க்கம்.

ஒரு மனிதன் தனது வாழ்வு முழுவதும் தனது மனத்தில் நின்றே வருகிறது என்று அறிவானானால் அப்பொழுதே அவனுக்குப் பேரின்பத்தின் வழி திறக்கப்பட் டிருக்கிறது. அவன் அப்பொழுது தனது மனத்தை ஆள்வதற்கும், தனது கொள்கைக்குத்தக்கபடி தன்னைத் திருத்திக்கொள்வதற்கும் வேண்டும்வலிமை தன்னிடத்தில் இருப்பதைக் காண்பான். அப்படியே அவன் முற்றும் மேம்பாடான நினைப்பும் செயலுமாகிய மார்க்கங்களில் நேராகவும் உறுதியாகவும் நடப்பான். அவனுக்கு வாழ்க்கை இனியதாகவும்தூயதாகவும் அமையும். அவன் விரைவாகவோ தாமதமாகவோ சகல தீமைகளையும் சகல கவலைகளையும் சகல துன்பங்களையும் போக்கி விடுவான். ஏனெனில், தனது அகத்தின் வாயிலைத் தளராத ஊக்கத்துடன் காத்து வருகிற ஒரு மனிதன் ஞானத்தையும், துக்க நிவிர்த்தியையும், சுகப் பிராப்தியையும் அடையாமல் இருக்க முடியாது.

பகவத்கீதை.

சரஸ்வதி என்னும் நமது நேயர் எழுதியது.

இரண்டாம் அத்தியாயம்.

(முன்தொடர்ச்சி).

(46) எங்கும் தண்ணீர் நிறைந்த இடத்திலே ஒரு (சிறிய) குளத்தால் எவ்வளவு பயனுளதாகுமோ, அவ்வளவு தான் அறிந்தவனாகிய ப்ரஹ்ம ஞானிக்கு (ப்ராஹ்மணனுக்கு) வேதங்களால் உண்டாகும்பயன்.

(47) தொழிலில் மாத்திரந்தான் உனக்கு உரிமையுண்டு, தொழிலின் பயன்களிலே ஒரு போதும் (உரிமை) இல்லை. ஆதலால் செய்கைப் பயன்களையே ஹேதுவாகக்கொள்ளாதே. தொழிலற்றிருப்பதிலும் பற்றுவைக்காதே.

(48) தனஞ்சயா! பற்றை நீக்கி, யோகத்திலே நின்று, கைகூடுதல், கைகூடாமை எனு மிரண்டையும் ஸமமாகக் கொண்டு தொழில்கள் செய்திடுக. ஸமத்வமே யோக மெனப்படுகின்றது.

[வ்யாக்கியானம்:—இனி, புத்தி யோகத்தை விசேஷமாகச் சொல்லுகிறார். மூன்றும் அத்தியாயத்தில் புத்தி யோகம், கர்ம யோகம் எனு மிரண்டையும் ஸமாஸப்படுத்துகிறார்].

(49) புத்தியோகத்தைக் காட்டிலும், தொழில் நெடுந்தூரம் தாழ்ந்தது. நீ புத்தியையே சரணாகக் கொள்க. பயனையே நோக்குவோர் சிறு மக்கள்.

[வ்யாக்யானம்:—புத்தி யென்பது சுத்தமான பகுத்தறிவு. யோக மென்பது பொருந்தி நிற்றல். எவ்விதமான அடைமொழியு மில்லாது வெறுமே "யோகம்" என்றால் பரமாத்மாவுடன் பொருந்தி நிற்றல் என்று பொருள் கொள்வது ஸங்கேதம். புத்தி யோகம், கர்ம யோகம், என்பவற்றுக்குத் தன்னை மறந்து பகுத்தறிவு, தொழில் என்னு மிவற்றோடு லயப்பட்டு நிற்றல் என்று பொருள் கொள்க.]

(50) புத்தியுடன் யோகப்பட்டவன் இங்கு நற்செயல், தீச் செயல் என்னு மிரண்டினும் பற்றுக் கொள்வதில்லை. ஆகை

யால் யோகத்தில் பொருந்துக. யோகம் தொழில்களிலே திறமை யாவது.

(51) அறிஞர் புத்தியில் யோகப்பட்டவர்களாய் தொழிலிற் பிறக்கும் பயனைத் துறந்து, பிறவித் தளைகளி னின்றும் விடுபட்டவர்களாகித் துன்ப மற்ற நிலையைப் பெறுகின்றனர்.

(52) நினது புத்தி எப்போது மோஹக் குழப்பத்தினைக் கடந்து செல்லுமோ, அப்போது நீ கேட்டற் குரியது, கேட்டது எனு மிவ்விரண்டி னிடத்தும் புறக்கணிப்பெய்துகின்றாய்.

(53) வேதபாடத்தால் கலக்க மெய்தி யிருக்கின்ற நினது புத்தி, எப்போது சமாதியில் பொருந்தி, இயக்க மில்லாது நிற்குமோ அப்போதுதான் நீ யோக நிலை யடைவாய்.

அர்ஜுனன் சொல்லுகின்றான்:—

(54) உணர்வு நிலைத்தவனாகி, ஸமாதியில் நிற்பவனுடைய வார்த்தை எப்படி யிருக்கும்? கேசவா! நிலை யறிவுடையவன் என்ன பேசுவன்? எப்படி யிருப்பான்? எப்படி ஒழுகுவான்?

பகவான் சொல்லுகிறார்:—

(55) பார்த்தா! மனத்தி லுள்ள காமங்களை யெல்லாம் துறந்து ஒருவன் தன்னிலே தான் ஸந்தோஷமடைந்து நிற்கும் பொழுதிலேயே உணர்வு-நிலைத்தவன் எனப்படுகின்றான்.

(56) துன்பங்களிலேகுழப்பமடையாமல், இன்பங்களில்விருப்பற்றவனாய், விருப்பம், அச்சம், சினம், இவை நீங்கி யிருப்போனை நிலைத்த அறிவுடைய முனியென்று கூறுவர்.

(57) இனியதும், இன்னாததுமாக (எதுவரினும்) அவ்வதனைப்பெற்று, எவ்வழியும் பற்றில்லாது நிற்போன், அவாவுறான், பகைத்தலுஞ்செய்யான்,—அவனுடையஉணர்வேஉறுதிபெற்றது.

(58) ஆமை உறுப்புக்களை இழுத்துக் கொள்வது போல, யாங்கணும் புலப்பொருள்களிலிருந்து புலன்களை இழுத்துக் கொள்வானாயின், அவனுடைய உணர்வே உறுதிபெற்றது.

(59) (விஷயங்களைக்) கொள்ளாதிருப்பவனுக்கு விஷயங்கள் ஒழிகின்றனவேயல்லாது, அவற்றிலுள்ள சுவை ஒழிவதில்லை. பரத்தினைக் கண்டபின்பு அவனுக்கு அச் சுவையும் ஒழிகின்றது.

(60) அறிஞனாகி (தவம்) முயலுகின்றவனுடைய மனத்தைக் கூடப் பொங்கியெழும்புலன்கள் வலிந்துபற்றிச்செல்லுகின்றன.

(61) அப்புலன்களையெல்லாம் கட்டுப்படுத்தி, என்னைப் (பரமாத்மாவை) பரமாகக் கொண்டு, யோகத்திலமர வேண்டும். எவனுக்குப் புலன்கள் வசப்பட்டனவோ, அவனுடைய உணர்வே உறுதி பெற்றது.

(62) விஷயங்களின்மீது கருத்துச் செலுத்தும்மனிதனுக்கு அவற்றினிடத்தே பற்றுண்டாகிறது. பற்றிலிருந்துவிருப்பமுண்டாகிறது. விருப்பத்திலிருந்து சினம் பிறக்கிறது.

(63) சினத்திலிருந்து மயக்கம்ஏற்படுகிறது. மயக்கத்தினின்றும் மறதி தோன்றுகிறது. மறதியிலிருந்து புத்திநாசம். புத்திநாசத்தால் அழிகின்றான்.

(64) தன்னையாள்வோன், தனக்கு வசமாகி விருப்பு, வெறுப்பு நீங்கியுள்ள புலன்களோடு விஷயங்களில் இயங்குவோன், தெளிவினை அறிகின்றான்.

(65) தெளிவில், இவனது துன்பங்களெல்லாம் அழிவுபெறுகின்றன. சித்தந் தெளிந்தானுடைய புத்திவிரைவில் உறுதிப்படுகின்றது.

(66) யோகமில்லாதவனுக்கு புத்தி இல்லை. யோகமில்லாதவனுக்கு பாவனையில்லை. பாவனை (தியானம்) இல்லாதவனுக்கு சாந்தியில்லை. சாந்தியற்றவனுக்கு இன்பமேது?

(67) சலிக்கின்ற புலன்களுக்கு மனம் இணங்குமாயின், அது உணர்வை இழுத்துக் கொண்டு போய்விடும்; நீர்மேல தோணியைக் காற்றுக் கொண்டு போவது போல.

(68) ஆதலால், பெருந்தோளுடையாய்! எவன் புலன்களை எவ்வழியும் புலப்பொருள்களினின்றும் கட்டுப்படுத்தியவனோ அவனுடைய உணர்வே உறுதி பெற்றது.

(69) எல்லா உயிர்களுக்கும் இரவாகுமிடத்து ஸம்யமம் (தன்னாட்சி) பெற்ற யோகி கண்விழித்திருக்கின்றான். எதனிடத்தே எல்லா உயிர்களும் விழித்திருக்கின்றனவோ அதுவே தெளிந்த காட்சியோனாகிய முனிக்கு இரவாகின்றது.

(70) கடலிலே ஜலங்கள் வந்து புகுந்தாற் போல எத்தனை காமங்கள் (விருப்பங்கள்) வந்து புகுந்தாலும் மேன்மேலும் கொள்ள நிற்பானாய் அசையா நிலைகொண்ட அவனே சாந்தியடைகின்றான்; காமப் பொருள்களை விரும்புவோ னல்லன்.

(71) விருப்பங்களை யெல்லாம் துறந்து, வேண்டாமை பற்றி நிற்கும் ஆண்மகன், எனதற்றான், யானற்றான்,—அவனே சாந்தி (அமைதி) பெறுகின்றான்.

(72) இதுவே ப்ரஹ்ம நிலை; பார்த்தா! இதை யடைந்த பின் மயக்க முறுவதில்லை. இறுதிக் காலத்திலே யாயினும், இதில் நிலை பெறுவோன் ப்ரஹ்ம நிர்வாண மடைகிறான்.

நமது மதமும் நாகரிகமும்.

(27-வது பக்கத்தின் தொடர்ச்சி).

அன்பே ஆகாரமா யுள்ள பரிபூரண அறிவே நமது மதத்தின் சொரூபம். அறிவின்றிய மூட வைராக்கியமோ அன்பின்றிய குதர்க்க நியாயங்களோ நமது மதத்தில் இடம்பெறுவதில்லை. அன்பும் அறிவும் இரண்டறக் கலந்து ஏகசொரூபமாய் விளங்குகின்ற இப்பெருமையே எல்லா மதங்களினும் நமதுமதம் சிரேஷ்டமென்பதற்கு அத்தாட்சியா யிருக்கின்றது. இத்தகைய நமது மதத்திற்கும் நவீன நாகரிகக் கொள்கைகளுக்கும் வித்தியாசம் யாதெனில்:—நமது மதம் எப்பொருளிலும் ஈஸ்வரனையே பார்த்து அப் பொருளை ஈஸ்வரனாகவே அனுபவிக்கும்படி போதிக்கின்றது. நவீன நாகரிகமோ எப்பொருளிலும் அப் பொருளையே பார்த்து அப் பொருளை அப் பொருளாகவே அநுபவிக்கும்படி செய்கின்றது. ஈஸ்வரன் ஒருவரே ஸத், சித், ஆநந்தம் இம் மூன்றையும் சொரூபமாக உள்ளவர். அறிவு, அன்பு இவ்விரண்டின் சேர்க்கையே ஞானம் என்று முன்னர் கூறி யுள்ளோம். ஞானநுபூதியே மானிட ஜன்மப் பிரயோசன மென்றும் குறிப்பிட்டோம் அறிவு என்பது சித்தும் அன்பு என்பது ஆநந்தமுமாம். ஆகையால் சிதானந்தத்தை யடைதலே மானிட ஜன்மப் பிரயோசனமென் றேற்பட்டது. இந்தச் சிதாநந்தமே ஞானநுபூதி யென

ப்படுவது. அகண்ட அறிவும் அளவற்ற அன்பும் ஒன்றுகும் இடம் அகண்டமாய் அளவற்றதாய் என்றும் உள்ள ஏக வஸ்துவே யாகும். இவ்வஸ்துவே ஸத், அதாவது, முக்காலத்தும் உள்ளது எனப்படும். எங்கும் நிறைந்த அறிவாய் எல்லேயி லின்பமாய் உள்ள வஸ்து எங்கணும் யாண்டும் இருக்க வேண்டுமன்றோ? ஆகையால் நித்திய வஸ்துவின் ஞானுநுபூதியே மானிட ஜன்மத்தின் பயனுகும். நவீன நாகரிகமானது இவ் வுத்தமோபதேசத்தைச் சிறிதும் பின்பற்றுமலும் 'பிரபஞ்ச சொரூபம் பிர்மம்' என்னும் ஸ்ருதி தத்துவத்தை ஆராய்ந் தநுபவியாமலும் 'பிரபஞ்சப் பேய்' பிடித்து ஆடுகின்றது.

நாகரிகமானது மேல் நாட்டினரைப் பேராசைக்குட்படுத்தியதேயன்றி பிர்மானந்தத்தை அளிக்கவில்லே. துக்க நிவர்த்தி செய்வதுபோல் தோன்றி, துக்க விருத்தி செய்துவிட்டது. அவர்கள் ஆநந்தப் பிராப்திக்கு வழியின்றி அலேந்து தவிக்கின்றனர். அவர்களும் நமது மதத்தினிடத்திலேயே அபயம் அடைகின்றனர். இங்ஙனமிருக்க நமது நாட்டினர் நமது மதத்தைப்புறக்கணித்து நாகரிக நதியில் நீந்தி விளேயாடுகின்றனர். இந் நதியிற் பெரு வெள்ளம் பெருகி வருகின்றது. இந் நாகரிக விளேயாட்டுப் பிள்ளேகளேப் பெருவெள்ளம் தள்ளிச்சென்று பேராசை யாகிற சமுத்திரத்தில் வீழ்த்தி விட்டால், பின்னர்க் கரை யேற வழி தெரியாது கஷ்ட முறுவார்களே யெனப் பெரியோர் பரிதபிக்கின்றனர்.

சுப்பிரமணிய சிவம்.

விவேகாநந்த ஸ்வாமிகளின் கடிதம்.

(முன்தொடர்ச்சி)

ஜப்பானியர்களேப் பற்றி என் மனத்திலுள்ளவற்றை யெல்லாம் ஒருசிறிய கடிதத்தில் என்னுல் வரையமுடியாது. நான்விரும்புவதெல்லாம், நமது வாலிபர்களில் அநேகர் வருஷந்தோறும் ஜப்பானுக்குப்போய்ப்பார்க்க வேண்டுமென்பதே. ஜப்பானியர்களுக்கு இந்தியா இன்னும் உயர்ந்ததும் நன்மையுமாயுள்ள ஒவ்வொன்றையுமுடைய ஸ்வப்பனபூமியாகவே இருக்கிறது. நீங்களோ ! உங்களுடையஸ்திதி யென்ன? ... ... உங்களுடைய

ஜீவிதகாலமெல்லாம் அற்பவிஷயங்களைப் பேசிக்கொண்டிருக்கிற வீண்பேச்சு மாத்திரமாயுள்ளவர்களே! நீங்கள் எப்படி இருக்கிறீர்கள்? வாருங்கள், வந்து இந்த ஜனங்களைப்பாருங்கள்; பார்த்துவிட்டுப் போய் அவமானத்திற்குப்பயந்து உங்கள்முகங்களை ஒளித்துக் கொள்ளுங்கள். முழுமூடச் சாதியார்! நீங்கள் வெளியில்வந்தால் ஜாதியை இழந்து விடுவீர்கள்! இந்தநூற்றுக்கணக்கானவருஷங்களாகத் தடிப்பேறிய மூடக் கொள்கைகளினால் மேன்மேலும் அதிகரித்துவருகிற சுமைபைத்தலையில்தாங்கி உட்கார்ந்துகொண்டிருக்கிற (நீங்கள்), நூற்றுக்கணக்கான வருஷங்களாக இந்த ஆகாரத்தை அல்லது அந்த ஆகாரத்தைத் தொடலாம் அல்லது தொடக்கூடாது என்று வாதஞ்செய்து உங்களுடைய சக்தியையெல்லாம் செலவழிக்கின்ற (நீங்கள்), எவ்வளவோ வருஷங்களாக ஜனசமுகத்தின் இடைவிடாத கொடூரத்தினால் ஜீவகாருண்ணியம்சிறிதுமில்லாத (நீங்கள்)—நீங்கள் எப்படியிருக்கிறீர்கள்? இப்பொழுது என்னசெய்து கொண்டு இருக்கிறீர்கள்? ....கைகளில் புஸ்தகங்களுடன் கடற்கரைகளில் சுற்றிக்கொண்டும்—ஜீரணமாகாமல் யூரோப்பியர்களுடைய புத்திசக்தியின்சிதறிக்கிடக்கிறசிற்றறிவை திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டும், ஜீவிதம் முழுதும் ஒரு முப்பது ரூபா குமாஸ்தாவேலையை யடையவோ அல்லது ஒருவக்கீலாகவோநிச்சயம் பண்ணிக்கொண்டும்—(இதுவே) பால்ய இந்தியாவின் உத்தமஆசை—ஒவ்வொருமாணவனுடையகாலடியிலும் பசி நோயினால்பீடிக்கப்பட்டு ஆகாரத்திற்கு அலறுகின்ற ஒருகூட்டம் குழந்தைகளும்! (இதுவேஇந்தியர்களுடைய தற்காலநிலைமை.) உங்களையும், புஸ்தகங்களையும், அங்கிகளையும், சர்வகலாலேச்சாட்சிப் பத்திரங்களையும், எல்லாவற்றையும் முழுக்கி விடும்படி கடலில் போதுமான ஜலம்இல்லையா?

வாருங்கள், மனிதர்களாயிருங்கள்! அபிவிருத்திக்கு எப்பொழுதும் எதிரிடையாயிருக்கின்ற புரோகிதர்களை வெறுத்துத்தள்ளுங்கள். ஏனென்றால் அவர்கள் ஒருபொழுதும் சீர்ப்படமாட்டார்கள்; அவர்களுடைய ஹிருதயங்கள் ஒருபொழுதும் விசாலமாகா. அவர்கள் நூற்றுக்கணக்கானவருஷங்களாயுள்ள மூடக்கொள்கை, கொடுமை இவற்றினின்றும் முளைத்தெழுந்தவர்கள். வைதீகக் கொடுங்கோன்மையைக் களைந்தெறியுங்கள். வாருங்கள், மனிதர்களாயிருங்கள். உங்களுடைய நெருங்கிய பொந்துகளினின்

றும் வெளியில்வாருங்கள்! பரந்த உலகத்தைப் பாருங்கள். ஜனசமூகங்கள் எங்ஙனம் முன்னேறிச்சென்று கொண்டிருக்கின்றன என்பதைப் பாருங்கள். மனிதனை நீங்கள் நேசிக்கிறீர்களா? உங்களுடைய தேசத்தை நீங்கள் நேசிக்கிறீர்களா? அப்படியானால் வாருங்கள், நாம் இன்னும் உயர்ந்ததும் நலம்தரத் தக்கதுமான விஷயங்களில் முயற்சிசெய்வோம்; திரும்பிப்பார்க்காதீர்கள், மிகவும் அருமையானவர்களும் மிகவும் நெருங்கியவர்களும் அழுதபோதிலும் திரும்பிப்பார்க்காதீர்கள். திரும்பிப் பார்க்காதீர்கள், முன்னோக்கியே செல்லுங்கள்.

இந்தியாவானது அதனுடைய வாலிபர்களில் — மனிதர்கள், ஞாபகமிருக்கட்டும், மிருகங்களல்ல-குறைந்தது ஆயிரம் பெயரையாவது தன்னலம் மறக்கும்படி விரும்புகின்றது. ஆங்கில துரைத்தனத்தார் உங்களுடைய தடித்துப்போன நாகரிகத்தை உடைப்பதற்கு ஈஸ்வரனால் கொண்டுவரப்பட்ட ஆயுதமாயிருக்கிறார்கள்; சென்னை தான் ஆங்கிலேயர் இங்கு ஸ்திரப்படும்படி உதவிசெய்ய முதல் மனிதர்களைக் கொடுத்தது. இப்பொழுது யாதுவரினும் பின்வாங்காமல் ஒருபுதியஸ்திதி—எளியவர்களிடத்தில் இரக்கம், அவர்களது பசித்தவயிற்றிற்கு ஆகாரம், பொதுஜனங்களுக்கு அறிவை அளித்தல்—யைக் கொண்டுவருவதற்கும் உங்களுடைய முன்னோர்களது கொடுமையினால் மிருகப்ராயத்திற்கு வந்திருக்கப்பட்டவர்களை மனிதர்களாக்குவதற்குதைரியமாய் முயற்சிசெய்யவும் ஸ்வயநன்மைபற்று போக்கியர்களாயுள்ள எத்தனைமனிதர்களைக் கொடுப்பதற்கு சென்னை தயாராயிருக்கிறது?

உங்கள்..........

விவேகாநந்தர்.

பிற்குறிப்பு. அமைதியாயும், மௌனமாயும், உறுதியாயும் உள்ளவேலை; பத்திரிகைப் புரட்டன்று; பெயருக்காக அன்று; நீங்கள் எப்பொழுதும் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

மது.

நித்தியதீரர் என்னும் நமது நேயர் இயற்றியது.

போகி:—பச்சை முந்திரித் தேம்பழங் கொன்று
பாட்டுப் பாடி நற் சாறு பிழிந்தே
யிச்சை தீர மது வடித்துண் போம்
இஃது தீதென் றிடையர்கள் சொல்லும்
கொச்சைப் பேச்சிற் கை கொட்டி நகைப்போம்
கொஞ்சு மாதருங் கூட்டுணுங் கள்ளும்
இச்சகத்தினி லின்பங்க ளன்றோ
இவற்றி னல் லின்பம் வேறு மொன்றுண்டோ? (க)

யோகி:—பச்சை முந்திரி யன்ன துலகம்
பாட்டுப் பாடல் சிவக்களி யெய்தல்
இச்சை தீர உலகினைக் கொல்வோம்
இனிய சாறு சிவ மதை யுண்போம்
கொச்சை மாக்களுக் கிஃது தெளி தாமோ?
கொஞ்சு மாதொரு குண்டலி சத்தி
இச்சகத்தி லிவை யின்ப மன்றோ?
இவற்றி னல்லின்பம் வேறுள தாமோ? (உ)

போகி:—வெற்றி கொள்ளும் படைக ணடத்தி
வேந்தர் தம்முட் பெரும்புக ழெய்தி
ஒற்றை வெள்ளைக் கவிகை யுயர்த்தே
யுலக மஞ்சிப் பணிந்திட வாழ்வோம்;
சுற்று தேங்கமழ் மென்மலர் மாலை
தோளின் மீதுறப் பெண்கள் குலாவச்
சற்று நெஞ்சங் கவலுத லின்றித்
தாணிமீதில் மது வுண்டு வாழ்வோம். (ங)

யோகி:—வெற்றி யைந்து புலன்மிசைக் கொள்வோம்;
வீழ்ந்து தாளிடை வையகம் போற்றும்;
ஒற்றை வெள்ளைக் கவிகை மெய்ஞ்ஞானம்;
உண்மை வேந்தர் சிவநிலை கண்டார்;

மற்றவர் தமுட் சீர் பெற வாழ்வோம்;
வண் மலர் நறு மாலை தெளிவாம்;
சுற்றி மார்பி லருள் மது வுண்டே
தோகை சத்தி யோடின்புற்று வாழ்வோம். (ச)

போகி:—நல்ல கீதத் தொழிலுணர் பாணர்
நடனம் வல்ல நகைமுக மாதர்
அல்லல் போக விவருடன் கூடி
யாடி யாடிக் களித்தின்பங் கொள்வோம்;
சொல்ல நாவு கனியுதடா நற்
சுதியிலொத்துத் துணையொடும் பாடி
புல்லு மார்பினோ டாடிக் குதிக்கும்
போகம் போலொரு போகமிங் குண்டோ? (ரு)

யோகி:—நல்ல கீதஞ் சிவத்தனி நாதம்
நடன ஞானியர் சிற்சபை யாட்டம்
அல்லல் போக இவருடன் சேர்ந்தே
யாடி யாடிப் பெருங்களி கொள்வோம்,
சொல்ல நாவி னிக்குதடா வான்
சுழலு மண்டத் திரளின் சுதியிற்
செல்லும் பண்ணொடு சிற்சபை யாடும்
செல்வம் போலொரு செல்வ மிங்குண்டோ? (சு)

ஞானி.

மாதரோடு மயங்கிக் களித்தும்
மதுர நல்லிசை பாடிக் குதித்தும்
காதல் செய்தும் பெறும்பல வின்பம்,
கள்ளி னின்பம், கலைகளி னின்பம்
பூதலத்தினை யாள்வதி னின்பம்
பொய்மை யல்ல விவ் வின்பங்க ளெல்லாம்
யாதுஞ் சத்தி யியல் பெனக் கண்டோர்
இனிய துய்ப்ப ரிதய மகிழ்ந்தே. (எ)

இன்பந் துன்ப மனைத்துங் கலந்தே
இச்சகத்தினி யல்வலி யாகி
முன்பு பின்பில தாகி யெந்நாளும்
மூண்டு செல்லும் பராசத்தி யோடே
அன்பி லொன்றிப் பெருஞ்சிவ யோகத்
தறிவு தன்னி லொருப்பட்டு நிற்பார்,
துன்ப நேரினு மின்பெனக் கொள்வார்,
துய்ப்ப ரின்ப மிகச்சுவை கண்டே. (அ)

இச்சகத் தோர் பொருளையுந் தீரா
 இல்லை யென்று வருந்துவ தில்லை;
நச்சி நச்சி யுளத்தொண்டு கொண்டு
 நானிலத் தின்ப நாடுவ தில்லை;
பிச்சை கேட்பது மில்லை, யின்பத்திற்
 பித்துக் கொண்டு மயங்குவ தில்லை;
துச்ச மென்று சுகங்களைக் கொள்ளச்
 சொல்லு மூடர் சொற் கொள்வது மில்லை. (கூ)

தீது நேர்ந்திடின் அஞ்சுவ தில்லை
 தேறு நெஞ்சினோடே சிவங் கண்டோர்
மாத ரின்ப முதலிய வெல்லாம்
 வையகத்துச் சிவன் வைத்த தென்றே
ஆதரித்தவை முற்றிலுங் கொள்வார்
 அங்கு மிங்கு மொன் றுமெனத் தேர்வார்
யாது மெங்கள் சிவன்றிருக் கேளி
 இன்பம் யாவு மவனுடை யின்பம். (க0)

வேத மந்திர நாத மொருபால்
 வேயி னின்குழல் மெல்லொலி யோர்பால்
காதன் மாதரோ டாட லொருபால்
 களவெம் போரிடை வென்றிட லோர்பால்
போத நல்வெறி துய்த்திட லோர்பால்
 பொலியுங் கள்வெறி துய்த்தல்மற் றோர்பால்
ஏதெலா நமக் கின்புற நிற்கும்
 எங்கள் தாயருட் பாலது வன்றே. (கக)

ஸங்கீர்த்தனம்.

(மூவரும் சேர்ந்து பாடுவது)

மது நமக்கு மது நமக்கு மது நமக்கு விண்ணெலாம்
மதுரமிக்க ஹரிநமக்கு மதுவெனக் கதித்தலால்
மது நமக்கு மதியு நாளு மது நமக்கு வானமீன்
மது நமக்கு மண்ணு நீரு மது நமக்கு மலையெலாம்
மது நமக்கோர் தோல்வி வெற்றி மதுநமக்கு வினையெலாம்
மது நமக்கு மாதரின்பம் மது நமக்கு மதுவகை
மது நமக்கு மதி நமக்கு மது மனத்தோடாவியும்
மதுர மிக்க சிவ நமக்கு மது வெனக்கதித் தலால். (கஉ)

தைரியம்.

ஓர் அந்தண சிரேஷ்டர் எழுதியது.

ஆபத்துக்கள், துரதிர்ஷ்டங்கள், வறுமை, வருத்தம், உபத்திரவம் இவைகளெல்லாம் உலகத்தின்கண் உற்பவிக்கின்ற ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அநேகமாய் விதிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆதலால், ஏ, துக்க புத்திரா! மானிடத் தீமையில் உனக்கு ஏற்பட்டுள்ள பாகத்தை உறுதியுடன் நீ சகித்துக்கொள்வதற்கு உன் மனத்தை தீரத்துவத்துடனும் பொறுமையுடனும் நீ அதிசீக்கிரத்தில் பலப்படுத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

ஒட்டகமானது எங்ஙனம் கடினமான வேலை, உஷ்ணம், பசி, தாகம் இவற்றை மணல் வனாந்திரங்களினூடே சிறிதும்களைப்பின்றிச் சகித்துக் கொள்கிறதோ, அங்ஙனமே ஒரு மனிதனுடைய தைரியமும் ஆபத்துக்களெல்லாவற்றினூடேயும் அவனை ரட்சிக்கிறது.

பெருந்தன்மையான புருஷன் அதிர்ஷ்டத்தின்பகைமையை இகழ்ச்சிசெய்கிறான்; அவனது ஆத்மீகப்பெருமை தாழ்த்தப்படுவதன்று. அதிர்ஷ்டத்தின்புன்னகையினால் அவன்சுகத்தையடைந்தவனன்று. ஆதலால் அதன் அலட்சியத்தினால் அவன் விசனத்தையடைபவனுமன்று.

கடற் கரையிலுள்ள பாறையைப்போல அவன் உறுதியாய் நிற்கிறான். அலைகளின் வேக சக்தி அவனை அசைக்க முடியாது.

ஒரு குன்றின்மேலுள்ள கோபுரத்தைப்போல அவன் தன் தலையை உயர்த்துகிறான். அதிர்ஷ்டத்தின் அம்புகள் அவன் காலடியில் வீழ்கின்றன.

ஆபத்துக் காலத்தில் அவனது ஹிருதயபராக்கிரமம்அவனை ரட்சிக்கின்றது. அவனதுமனஉறுதிஅவனைக்கொண்டுசெல்கிறது.

* * *

அவன், யுத்தத்திற்குச் சென்று ஜயத்துடன் திரும்பும்புருஷனைப்போல, ஜீவித காலத் தீமைகளை எதிர்க்கிறான்.

துரதிர்ஷ்டங்களினால் சூழப்பட்ட காலத்தில், அவனுடைய சாந்தமானது அவைகளின் பாரத்தைக் குறைக்கின்றது; அவனது இடைவிடா முயற்சி அவற்றை யெல்லாம் ஜயித்துவிடும்.

ஆனால் ஒரு பயக்காளியின் அதைரியம் அவனை அவமானத்திற்குட்படுத்திவிடும்.

வறுமையால் பீடிக்கப்பட்டு அவன் தாழ்மை யடைவான். நிந்தனைகளைச் சகித்துக் கொள்வதால் அவன் துன்பங்களை அழைக்கிறான்.

ஒரு துரும்பு காற்றினால்அசையப்படுவதுபோல, தீமையின் நிழலே அவனை நடுக்கச் செய்யும்.

ஆபத்துக் காலத்தில் அவன் கட்டுக் கெட்டுத் தவிக்கிறான். துரதிர்ஷ்ட காலத்தில் அவன் இழிவை யடைகிறான். அவனது ஜீவித காலம் ஏக்கத்தினால் மூடப்படுகிறது.

புத்தக வரவு.

ஆங்கில அரசாட்சி.—தஞ்சை ஸெண்ட் பீட்டர்ஸ் கல்லூரியில் உதவி போதகாசிரியராயிருந்த பிரஹ்ம ஸ்ரீ டி. கே, சீனிவாசய்யங்கா ரவர்கள் எழுதிய இச் சிறு தமிழ் நாடகம் நமது பார்வைக்கு வந்தது. ஆங்கில அரசாங்கத்தின் பெருமைகள் இப்புத்தகத்தில் சுருக்கமாக, ஆனால் தெளிவாக,க் கூறப்பட்டுள்ளன. இப்புத்தகத்தின் 12-வது பக்கத்தில் சீனர் பிள்ளைகளுக்குச் செய்யும் போதனை மிகவும் கவனிக்கத் தக்கது. இப் புத்தகத்தின் விலை அணா இரண்டு. வேண்டியவர்கள் திருவல்லிக்கேணி, காரனேஷன் பப்ளிஷிங் ஹௌஸ் என்ற விலாசத்திற்கேனும் அல்லது பாலசுப்பிரமணியன் அண்டு கம்பெனி, 32, ஹைரோட், திருவல்லிக்கேணி என்ற விலாசத்திற் கேனும் எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

வேதாந்த சாராமிருதமும் அத்துவிதரஸமஞ்சரி மூலமும் உரையும்:—வேதாந்த சாராமிருதம் என்ற நூல் (1) சாதனப் பிரகரணம் (2) அத்தியாரோபப் பிரகாணம் (3) அபவாதப் பிரகாணம் (4) மகா வாக்கியப் பிரகாணம் (5) அநுபவ வாக்கியார்த்தப் பிரகாணம் (6) சிரவணாதிப் பிரகாணம் (7) ஜீவன் முக்தப் பிரகரணம் இங்ஙனம் ஏழு பிரகரணங்களாக வகுக்கப்பட்டு அனைவர்க்கும் ஆத்மாநுபவ சாதகமாய் ஸ்ரீமத் சதாநந்த பரமஹம்ஸரால் இயற்றப் பட்டுள்ளது; இதை சுப்பைய சுவாமிகள் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். ஆத்மானுபவத்தை யடைய முயற்சிப்பவர் ஒவ்வொருவரும் அவசியம் படிக்கவேண்டிய நூல் இது.—அத்துவித

ரஸமஞ்சரி என்னும் நூல் சுமார் 150 வருடங்கட்கு முன் கரூர்ப் பட்டணத்தில் ஞான தீரராய் விளங்கிய ஸ்ரீ சதாசிவப்பிரஹ்மேந்திரர் திருவாய் மலர்ந்தருளியதாகும். இம்மகானது பெயரைக் கேட்டமாத்திரத்திலேயே இந்நூலின் பெருமை எல்லாருக்கும் நன்கு விளங்கும். ஸம்ஸ்கிருத பாஷையில் 45 ஸ்லோகங்களடங்கிய இந்நூலை ஸ்ரீ சுப்பையசுவாமிகள் தமிழில் மொழி பெயர்த்து உரைசெய்துள்ளார். இந்நூலில் மூலஸ்லோகங்களும் அச்சிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஸ்ரீ சதாசிவப் பிரஹ்மேந்திராருடைய சரித்திரமும் சுருக்கமாகவும் நன்றாகவும் வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

இவ்விரண்டு புஸ்தகங்களும் ஒன்றாகவே கட்டப்பட்டு அணு ஆறு விலை யிடப்பட்டிருக்கின்றன. வேண்டியவர்கள் சென்னை, கோமளேசுவரன்பேட்டை, லோகோபகாரி ஆபீசுக்கு எழுதிப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சமாச்சாரக் குறிப்புகள்

நமது ராஜப்பிரதியாகிய லார்ட்ஹார்டிஞ்ச் அவர்கள் நாளது வருஷம் நவம்பர்மாதம் 24-ந்தேதியன்று சென்னைமாநகர் வருகின்றாரெனச் செவியுற்று நாம் மிகச் சந்தோஷிக்கின்றோம். இவர் நம்தேயத்தின் ஆதிபத்தியத்தை வகித்ததுமுதல் இதுவரை நம்மவர்கட்குச் செய்துள்ள நன்மைகள் அளவற்றன. சென்ற ஜூன் மாதம் 20-ந்தேதியன்று இவரது ஜனனதினக் கொண்டாட்டம் சீர்பெற நடந்தேறியதினின்றும், ஜனங்கள் இவர் மீது ஆழ்ந்த அன்பும் அதிக விஸ்வாசமும் வைத்திருக்கின்றனரென்று நன்கு புலப்படுகிறது. தன்மீதுவெடிக்குண்டுவீழ்ந்தசமயத்தும் சிறிதும் தளராமலிருந்த அவருடையதைரியமும் அப்பொழுது அவருக்குண்டாய சாந்த குணமும் நம்மால் வியக்கத்தக்கன, மெச்சத்தக்கன. இத்தகைய உத்தமகுணங்கள் வாய்ந்த இராஜதந்திரநிபுணராகிய லார்ட்ஹார்டிஞ்ச் அவர்கட்கு நாம் நல்வரவு கூறுகின்றோம்.

கல்கத்தா போலிஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் "ஸ்வதேசி" என்ற வார்த்தையைப்பற்றி தனது கீழ் உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஒரு உத்தரவுபிறப்பித்திருக்கிறார். "ஸ்வதேசி" யென்றபதம்குற்றமற்றபதமென்றும் ஸ்வதேசத்தொழில்களை விருத்திசெய்வது மெச்சத்தக்கதென்றும் ராஜாங்கத்தாரால்விரும்பத்தக்கதென்றும்

குறிப்பிட்டுள்ளார். போலீஸார் ஒருவருடைய நடத்தையைப்பற்றி மேலதிகாரிகளுக்கு அறிவிக்கும்பொழுது "அவர் ஒருபிடிவாதமான ஸ்வதேசி", "அவருக்குஸ்வதேசிய அபிப்பிராயங்கள் உண்டு" என்று எழுதி விடுகிறார்களென்றும் ஜன்மதேயச் சாமான்களையே உபயோகிப்பதில் நம்பிக்கை வைத்துள்ளவர்களை தெளிவாக விளக்கிக் காட்டவேண்டுமென்றும் ஒருவர்ராஜாங்கவிஷயத்தில் தலையிட்டுக்கொள்வாரானால் அவர்மிதவாதியா? அமிதவாதியா? கலகக்காரரா? கொலைக்கொள்கையுடையவரா? என்ற இவ் விஷயங்களைப்பற்றி விவரமாக விரித்துரைக்கவேண்டுமென்றும் உத்தரவுசெய்திருக்கிறார். மேற்சொன்னபடி வெவ்வேறுவிதமான கொள்கைகளையுடையவர்களையெல்லாம் ஒன்றாகப்பாவித்து "ஸ்வதேசி" என்றபதத்தாலேயே போலீஸ் அதிகாரிகள் குறித்துக் கொள்கின்றனர் என்பதை நாம் அறிவோம். 1908-வருஷத்தில் திருவனந்தபுரத்தில் போலீஸ் ஸ்டேஷனைக் கொளுத்திய வழக்கு நடந்தகாலத்தில் அவ்வூர்ப்போலீஸார் சிலரைக் கைதி செய்து இவர்கள் "ஸ்வதேசி" கள் என்று ஹைகோர்ட்டில் தெரிவித்த காலத்தில், ஹைகோர்ட்டார் "ஸ்வதேசி" யென்றபதம் குற்றமுள்ளதன்று என்று தெளிவாகத்தீர்மானித்தனர். இன்னும் உயர்தர உத்தியோகஸ்தர்களெல்லோரும் அங்ஙனமேகூறியும் எழுதியுமிருக்க கீழ்உத்தியோகஸ்தர்கள் உண்மையைக் கவனியாது தங்களுக்கு எவ்விதத்திலேனும் சந்தேகப்பட்டவர்களை யெல்லாம் "ஸ்வதேசி"யென்று சாதாரணமாக வழங்கி விடுகின்றனர். ஆகையால் கல்கத்தா போலீஸ் இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் செய்துள்ள இவ்வுத்தரவு சமயோசிதமானதே யென்றும் சாந்தகுண தேசாபிமானிகள் சிலாகிக்கத்தக்கதே யென்றும் நினைக்கிறோம்.

சென்ற மாதம் 29-ந்தேதியன்று இரவு சென்னைவிக்டோரியா பப்ளிக் ஹாலில் ஒரு பெருங்கூட்டம்கூடிற்று. காரணம்:— ஆப்பிரிக்காவி லிருந்து இப்பொழுதுதான் வந்திருக்கிற மகாமாயாவி. டி. கே. கான் என்பவர் இந்திரஜால மகேந்திரஜால வித்தைகளை எல்லோருக்கும் காண்பிக்கப்போகின்றாரென்பதே. மேனாட்டு நாகரீகத்தில் முழுகிக்கிடக்கும் மேதாவிகளும், சூது என்பதைச் சொப்பனத்திலும் அறியாத சாதுக்களும், இரப்பவர்கட் கீயாது கரப்பவர்கட்குக் கொடுக்கக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டிருக்கும் கனவான்களும் ஆகிய எல்லாவித ஜனங்களும் இரவு

9-30. மணிக்குள் 3ரூ, 2ரூ, 1ரூ, கொடுத்து முறையே முதல் வகுப்பு, 2-வது வகுப்பு 3-வது வகுப்புகட்கு டிக்கட்டுகள் வாங்கிக்கொண்டு மேற்படி ஹால் நிறையவந்து கூடிவிட்டனர். குறிப்பிட்ட நேரத்தில் விளம்பரத்திற் கூறப்பட்டபடி சாகச வித்தைகள் காட்டப்படாமையினல், ஜனங்கள் ஆரவாரித்துக் கூச்சலிடத் தொடங்கினர். வித்தைகள் வெளிப்படவில்லை. ஆனல் வாத்திய கோஷத்திற்குக் குறைவில்லை; டிக்கட்டு பரிசோதகரும் தடபுடல் செய்கிறர். பந்தோபஸ்தின் நிமித்தம் அங்கு வந்திருந்தஒருபோலீஸ் சப் இன்ஸ் பெக்டரும் வேறு சிலரும் சந்தேகித்து மேடைமீதேறி திடீரென்று திரையைத் திறந்து விட்டனர். ஆ! ஆ! என்ன ஆச்சரியம்! கான் காணுமற் போய்விட்டான். மாயாஜாலக்கோலை மாத்திரம் அங்கு வைத்துவிட்டு, தான் மறைந்துவிட்டான். அந்த மேஜையின் பேரில் ஒரு கடிதமு மிருந்தது. அக்கடிதத்தில் "ஐயன்மீர்! நாங்கள் 40000 ரூபாய் இழந்து விட்டோம். ஆகையினல் நாங்கள் மிகவும் ஏழைகளா யிருக்கிறேம். நாளைய தினம் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் எல்லாவற்றையும் விவரமாய்த் தெரிவிப்போம்"என்று வரையப்பட் டிருந்தது. ஜனங்கள் இச்சங்கதியறிந்தவுடன் வெட்கமும் விசனமு மடைந்தனர். கரவடத்திற் கைதேர்ந்த கான் அன்றிரவு $9\frac{1}{2}$ மணி வரையில் இருந்து வசூலான தொகையையெடுத்துக்கொண்டு மறைந்துவிட்டான். இதுவும் அவனது மாயாஜாலக் கோலினது மகிமையேபோலும்! பகிரங்கப்போலீஸ், இரகஸ்யப் போலீஸ், என்று பலவிதப்பட்ட போலீசார் நிறைந்திருக்கின்ற இச் சென்னைமா நகரில் இத்தனை போலீஸ்வீரர்களையும் ஏமாற்றிச் சென்றவனை நாம் என்னென்றுசொல்லலாம்? மேற்படி கான் என்பவனுடைய விளம்பரக் கடித மொன்று நம் கையிற் கிடைத்தது. அக் கடிதத்தின் உறையின் மேல்விலாசம் எழுதும் பக்கத்தில் "ஒருதரம் உள்ளே பார்த்தவுடன், அத்தியாச்சரியமான சமாச்சாரத்தை அளிக்கும்" என்று எழுதப்பட் டிருந்தது. இது உண்மையே. ஜனங்கள் திரையை நீக்கி உள்ளே பார்த்தவுடன் கான் காணுமற் போன அத்தியாச்சரியமான சமாச்சாரத்தை அளிக்கவில்லையா? அவ் வுறையினுள் ளிருந்த கடிதத்தின் தலைப்பில் "இருபதாவது நூற்றாண்டின் இந்திர ஜாலம்" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. இதுவும் உண்மையே. இது இருபதாவது நூற்றாண்டின் இந்திர ஜால மல்லவோ? இதற்கு முன்னர் எப்பொழுதேனும் எவ்விடத்தேனும் இவ்வனம் நடந்ததாகக்கேட்டதுண்

டா? ஆகையால் காள் உண்மையே உரைத்து ஊராரை ஏமாற்றி ஓடிவிட்டான்! இது ஆப்பிரிக்காக் கண்டத்திய ஜாலமாம்! இவ்விருபதாவது நூற்றுண்டில் இவ்வித ஜாலம் ஆனுல் பின்வரும் நூற்றுண்டுகளில் என்ன என்ன இந்திர ஜாலங்கள் நடக்க இருக்கின்றனவோ? நாம் அறியோம். இது நவீன நாகரிசத்தால்நம்மவர்காணும் காட்சியும் பூணும் கோலமுமாம்.

சென்ற சில மாதங்களாக பால்கன் யுத்தம் மும்முரமாய் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. ஐரோப்பாவினின்றும் துருக்கியைத் தொலேத்து விடவேண்டுமென்று பால்கன் நாடுகளெல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து துருக்கியின் மேற் பாய்ந்தன. துருக்கிக்கு உயிர் நிலே போன்ற ஏட்றியாநோப்பிள் முதலிய பட்டணங்களே யெல்லாம் கைவசப்படுத்திக்கொண்டன. பால்கன் நாடுகளில் தலேமைவகித்து யுத்தம் நடத்திய பல்கேரியா தேயத்தினர் அப்பொழுது செய்த அக்கிரமங்கள் அளவற்றனவாம். துருக்கி சின்னு பின்னமாகச் சிதற அடிக்கப் பட்டது.

இப்பொழுது பல்கேரியா 'தன்வினே தன்னேச்சுடும்' என்ற சிருஷ்டி நீதிக் கிணங்க, வெகு சீக்கிரத்தில் தான் துருக்கியின் மீது செய்த அக்கிரமச் செய்கைகளின் பயனே தானே அனுபவிக்கும்படி நேர்ந்துவிட்டது. கிரேக்கர்களும் ஸெர்வியர்களும் ஒன்று சேர்ந்து பல்கேரியாவின் எலும்புகள் எல்லாம் முறியும்படியாக அடித்து நொறுக்கிவிட்டனர். பெரிய பூகம்பங்களும் உண்டாகி, சில கிராமங்களும் அழிந்துவிட்டன. ஏட்றியாநோபிளே இழந்திருந்த துருக்கியர்கள் இதுதான் சமய மென்று மறுபடியும் ஏட்றியா நோபிளேக் கைவசப்படுத்திக் கொண்டனர். இப்பொழுது சமாதானப் பேச்சுகள் நடந்து வருகின்றன. மகான் கிறிஸ்துவினுடைய மதம் "வலது கன்னத்தில் அடித்தால் இடது கன்னத்தைகாட்டவேண்டு" மென்றும் "ஒருவன் மேலங்கியைக்கேட்பானுனல் உள்ளங்கியையும் சேர்த்துக் கொடுத்துவிடவேண்டு" மென்றும் ஒருபுறம் போதிக்க, கிறிஸ்தவ நாகரிகமானது மறு புறத்தில் கரைப் படைகளேயும் கப்பற் படைகளேயும் விருத்தி செய்து சண்டைக்குக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டும், மண்ணுசைபிடித்து மண்டலமல்லாம் தன் தலமாக்கிக் கொண்டும் வருகிறது.!